

Hermanis Paukšs

AMAZONES

(pasakaina komēdija visai ģimenei)

Dabojas:

MIĶELIS
SAIMNIECE
ILZE
VAIDELOTE
HIPOLITE
ANTIOPA
FALESTRA
KARALIENE
PRINCESE
PADOMNIEKS
BENDE
ĢENERĀLIS

1

UZSKRIEN ILZE.

Miķelis (uzskrien). Ilzīt, kāpēc tu bēdz no manis?

Ilze. Tāpat vien – gribu, un bēgu.

Miķelis. Vai es tev nepatīku?

Ilze. To es neesmu teikusi!

Miķelis. Bučiņu dosi?

Ilze. Došu. Bet tikai pēc kāzām!

Miķelis. Tad tu esi ar mieru nākt pie manis par sievu?

Ilze. To es neesmu teikusi!

Miķelis. Bet kāpēc tad bučiņu soli pēc kāzām?

Ilze. Tāpēc, ka pirms kāzām ne par ko nedošu!

Miķelis. Nu tad precamies!

Ilze. Tur man nav teikšanas. Tas tev jāprasa mātei.

Miķelis. Bet viņa mani nenositīs, ja pateikšu, ka gribu ar tevi precēties?

Ilze. To es nevaru zināt. Varbūt, ka nositīs.

Miķelis. Un kā tad es varēšu ar tevi apprecēties?

Ilze. Ja nositīs, tad nevarēsi.

Miķelis. Un kā tad es tikšu pie bučiņas?

Ilze. Varēsi bučot eņģeļus debesīs.

Miķelis. Bet es negribu jau tik ātri eņģeļus bučot. Es gribu nobučot tevi.

Ilze. Nu tad runā ar māti. Varbūt, ka nenositīs. Varbūt, ka atļaus precēties. Un bučoties.

(Prom.)

2

UZNĀK AMAZONES.

Hipolite. Kas ir, puis – ko tāds drūms?

Miķelis. Nezinu, ko man iesākt.

Antiopa. Nu, nu – kas par problēmām?

Miķelis. Esmu samīlējies saimnieces meitā.

Falestra. Un šī tevī ne?

Miķelis. Saka jau, ka es arī viņai patīkot.

Hipolite. Nu, tad tik precieties nost, un visas problēmas būs atrisinātas.

Miķelis. Bet vai saimniece atļaus man precēt viņas meitu?

Antiopa. To nu mēs nevaram zināt.

Miķelis. Ā, re – tur tad arī ir tā problēma.

Falestra. Bet tu paprasi viņai – tad uzzināsi.

Miķelis. Un ja neatļaus?

Hipolite. Vēl nav vērts par to domāt.

Antiopa. Kā tad – tu esi brašs puisis – saimniece var arī dot savu piekrišanu.

Falestra. Tāpēc vispirms izrunājies ar saimneci un pēc tam varēsi domāt par to, kas jādara tālāk.

Miķelis. Jā, jums viegli pateikt.

Hipolite. Bet paklau – neesi dzirdējis: vai te tuvumā nenotiek kāda karadarbība?

Miķelis. Nē, te viss pagaidām ir mierīgi.

Antiopa. Žēl gan.

Miķelis. Žēl?

Falestra. Redzi, mēs esam karotājas – amazones – jau daudziem karaļiem esam palīdzējušas uzvarēt. Bet nu – visi kari beigušies, un mums tā īsti nav ko darīt.

Hipolite. Labi – ja jau te arī tuvumā karu nav, tad dosimies tik tālāk.

Antiopa. Bet tu – saņemies un izrunājies ar saimnieci.

Falestra. Virietis tomēr esi!

Hipolite. Un, ja nu tomēr tev patrāpās kādā kaujas darbībā būt klāt, tad še tev svilpīte: papūt to, un tūlīt pat steigsimies turp.

Antiopa. Protams, ja tai laikā nebūsim jau kādā citā karadarbībā aizņemtas.

Miķelis. Paldies!

Falestra. Paliec sveiks!

Miķelis. Sveikas!

Amazones. Hau! (Prom.)

3

Saimniece (uznāk). Miķeli! Ko tad tu te dari?

Miķelis. Es... es gatavojos ar jums runāt.

Saimniece. Ko? Tu ar mani? Kas tie par brīnumiem?

Miķelis. Jā... man ir kas sakāms.

Saimniece. Ak, tev ir kas sakāms? Nu tad zini, ka man arī ir tev kas sakāms! Marš, pie darba, un tā, lai es vairs neredzētu tevi slaistāties!

Miķelis. Jā... protams, saimniec... Bet tikai mazu mirklīti...

Saimniece. Kādu mirklīti?

Miķelis. Nu... lieta tāda... ka es mīlu jūsu meitu... Ilzīti... un gribētu viņu precēt...

Saimniece. Ko? Vai es nepārklāusījos? Tu – kalps – uzdrošinies gribēt precēt manu meitu?!

Miķelis. Jā... tā nu ir gadījies... ja jūs neiebilstat...

Saimniece. Tu paskat tik, kāds nekauņa! Manu meitu! Vai tu maz apjēdz, kam es viņu varētu izprecināt? Ne jau nu tādām plikādīdam kā tev! Nē, to nu es necietīšu! Tu tiec atlaists uz līdzenas vietas! Meklē kur citur sev darbu un iztiku! Tā, lai es ne savā, ne savas meitas tuvumā tevi vairs neredzētu! (Prom.)

Vaidelote (uznāk). Atmetiet kādu piecīti konjaciņam... Atmetiet kādu piecīti konjaciņam... Atmetiet kādu piecīti konjaciņam... Tu kurls esi, ka nedzirdi?

Miķelis. Ko?

Vaidelote. Es prasu, vai tu esi kurls!

Miķelis. Nē, neesmu.

Vaidelote. Kāpēc tad neatmet man kādu piecīti konjaciņam?

Miķelis. Kādam konjaciņam?

Vaidelote. Tu ko – nezini, kas ir konjaciņš?

Miķelis. Zinu.

Vaidelote. Kāpēc tad prasi: kādam konjaciņam?

Miķelis. Tāpēc, ka esmu stipri apjucis.

Vaidelote. Ej, ej? Un no kā tad?

Miķelis. Saimniece mani padzina. Tagad nezinu, kurp doties.

Vaidelote. Atmet man kādu piecīti konjaciņam, tad pateikšu, kurp tev doties.

Miķelis. Bet kā tad tu to zini?

Vaidelote. Tāpēc, ka es patiesībā esmu vaidelote! Es visu zinu! Gan pagātņi, gan nākotņi, par tagadņiem nemaz nerunājot.

Miķelis. Nu labi – še tev piecītis.

Vaidelote. Nevajag man tavu piecīti! Klausies! Vai zini, kas tu patiesībā esi?

Miķelis. Zinu. Miķelis.

Vaidelote. Nu jā – Miķelis. Bet ne jau parasts Miķelis. Patiesībā tu esi Burundukijas karalis Miķelis Piecpadsmitais!

Miķelis. Nu gan pateici.

Vaidelote Jā. Tavu tēvu Miķeli Četrpadsmito īsi pirms tavas piedzimšanas gāza no troņa ļauns uzurpators, kas tagad valda īstā karaļa vietā, un šis īstais karalis esi tu, Miķeli, jo pēc tava tēva nāves tieši tev pienākas Burundukijas tronis! Tāpēc tev tagad jādodas karagājienā uz Burundukiju, jāsakauj uzurpatora karaspēks un jāsāk valdīt. (Prom.)

Miķelis. Bet kā tad es sakaušu uzurpatoru, ja man nav karaspēka?... Pag... Man taču ir svilpīte, ko amazones iedeva – papūtišu to! (Papūš svilpi.)

UZNĀK AMAZONES.

Hipolite. Kas noticis, Miķeli?

Antiopa. Kāpēc svilpīti pūti?

Falestra. Vai kaut kur tuvumā karš būtu sācies?

Miķelis. Vēl ne, bet tūlīt sāksies! Redziet, kas par lietu: es patiesībā esmu Burundukijas karalis Miķelis Piecpadsmitais.

Amazones. O!...

Miķelis. Jā. Ļauns uzurpators gāza manu tēvu no troņa, tāpēc tagad man jādodas karagājienā uz Burundukiju, jāsakauj uzurpatora karaspēks un jāsāk valdīt.

Hipolite. Patīkama ziņa.

Antiopa. Tad nav vairs ko kavēties!

Falestra. Ved mūs, Miķeli!

Amazones. Nāvi uzurpatoram!

Miķelis. Bet vai jūs trijatā sakausiet veselu karaspēku?

Hipolite. Vai tad tev ir vēl kādi karotāji bez mums?

Miķelis. Nē, nav.

Antiopa. Tad kādi varianti?

Miķelis. Es nezinu.

Falestra. Vai nu sakausim uzurpatoru vai mirsim!

Amazones. Ved mūs, karali! Hau!

MIĶELIS AR AMAZONĒM PROM.

6

UZSKRIEN ILZE.

Saimniece (uznāk ar žagadru). Nāc šurp!

Ilze. Nenākšu!

Saimniece. Un kāpēc tad ne?

Ilze. Tāpēc, ka tev žagars rokā!

Saimniece. Ak tad tev no žagara bail?

Ilze. Protams, ka bail!

Saimniece. Tad jau būsi ko nelabu nodarījusi?

Ilze. Es? Nelabu? Ko tad?

Saimniece. Gan jau pati zini!

Ilze. Nē, nezinu! Es neko nelabu neesmu nodarījusi!

Saimniece. Tad jau tev no žagara nav ko baidīties.

Ilze. Vai es zinu, ko kāds par mani sastāstījis?

Saimniece. Ak sastāstījis? Neviens man neko nav sastāstījis! Ko tu ar Miķeli esi sadarījusi?

Ilze. Neko!

Saimniece. Ak neko? Tad kāpēc viņš teica, ka tevi precēt gribot?

Ilze. Vai es zinu, kāpēc viņš mani grib precēt? Prasi Miķelim pašam! Es taču neesmu vainīga, ja kāds mani grib precēt!

7

Vaidelote (uznāk). Atmetiet kādu piecīti konjaciņam!... Atmetiet kādu piecīti konjaciņam!...

Saimniece. Vācies prom, sasodītā ubadze, kamēr neesmu tevi noslānījusi, kā nākas!

Vaidelote. Ak tad tā gan, ko? Nu tad zini, sasodītā mātīte, ka es patiesībā nemaz neesmu ubadze, bet gan varenā vaidelote!

Saimniece. O, piedod, varenā vaidelote! Nemaz nepazinu tevi tajās ubagu drēbēs! Tūlīt tev piecīti iedošu!

Vaidelote. Par vēlu, nelaimīgā! Nevajag man tavu piecīti! Tāpat patiesību atklāšu!

Saimniece. Kādu patiesību?

Vaidelote. Tādu, ka tu padzini vareno Burundukijas karali Miķeli Piecpadsmīto un neļāvi viņam savu meitu precēt!

Ilze. Ko? Miķelis patiesībā ir karalis? Būtu to zinājusi, tad gan ļautu jau pirms kāzām viņam mani bučot!

Saimniece. Ko?! Tu neļāvi karalim sevi bučot?! Pavisam stulba esi kļuvusi, vai?!

Ilze. Kur viņš ir? Tūlīt pat skriešu bučoties!

Vaidelote. Nav vairs viņa te, jo tava māte viņu patrieca! (Prom.)

Ilze. Ko?! Tu stulba esi?! Kāpēc patrieci karali?! Ar ko es tagad bučošos?!

Saimniece. Ātri! Skrienam viņu meklēt! Nekur tālu nevar būt aizgājis!

Ilze. Skrienam!

SAIMNIECE UN ILZE PROM.

8

UZNĀK KARALIENE.

Bende (uznāk). Piedošanu, ka traucēju, Jūsu Majestāte!

Karaliene. Jā. Kas par lietu?

Bende. Vēlējos uzzināt, kam šodien jācērt galva.

Karaliene. Nezinu.

Bende. Kā – nezināt? Galvas taču tiek cirstas tikai pēc jūsu pavēles!

Karaliene. Nu tad nevienam. Celies!

Bende. Nevienam? Kad jūsu vīrs, nelaiķis karalis, lai viņam vieglas smiltis, bija dzīvs, man nācās cirst galvas katru dienu. Karalis vienmēr teica, ka tautai ir jāredz, ka bende par velti savu algu nesaņem.

Karaliene. Vai tad tu visu šo laiku strādāji bez brīvdienām un atvaļinājumiem?

Bende. Jā, Jūsu Majestāte! Pirmais atvaļinājums man bija šis mēnesis pēc karaļa nāves, kad jums nebija laika ar nāves sodu piespriešanu noņemties. Tagad esmu noliktajā dienā atgriezies no atvaļinājuma, jūtos atkopies un gatavs atkal cirst galvas!

Karaliene. Cik gadus tad tu jau te kalpo par bendi?

Bende. Divdesmit, Jūsu Majestāte!

Karaliene. Un pa visiem šiem divdesmit gadiem esi saņēmis tikai vienu mēnesi atvaļinājuma?

Bende. Tā iznāk, Jūsu Majestāte!

Karaliene. Bet tad jau tev pienākas vēl deviņpadsmit atvaļinājumi!

Bende. Es esmu patriots, Jūsu Majestāte: kalpošana dzimtenei un valdībai man ir svarīgāka par atvaļinājumiem!

Karaliene. Bet es nūdien nezinu nevienu, kam vajadzētu steigšus nocirst galvu.

Bende. Šī diena vēl nav beigusies, karalien: gan jau kāds atradīsies.

Karaliene. Nu labi: ja kāds atradīsies, es likšu tevi pasaukt.

Bende. Protams, Jūsu Majestāte. Es tikmēr vēlreiz uztrīšu cirvi un patrenēšos ar manekeniem, lai nezaudētu formu! (Prom.)

Karaliene. Protams. (Prom.)

9

Vaidelote (uznāk). Atmetiet kādu piecīti konjaciņam! Atmetiet kādu piecīti konjaciņam!

Princese (uznāk). Pagaidi, mīļo sieviņ! Man pašai gan naudiņas klāt nav, bet es tūlīt pasaukšu māmiņu! Māmiņ! Māmiņ!

Karaliene (uznāk). Kas noticis, meitiņ?

Princese. Te kāda sieviņa piecīti lūdz, bet es visu naudiņu saldējumam iztērēju.

Karaliene. Bet kā tad tā sieviņa sargiem garām pilī iekļuva?

Princese. Nezinu, māmiņ...

Vaidelote. Atmetiet kādu piecīti konjaciņam! Atmetiet kādu piecīti konjaciņam!

Karaliene. Ko tad tu īsti gribi, sieviņ: piecīti vai konjaciņu?

Vaidelote. Kādu piecīti konjaciņam.

Karaliene. Es likšu, lai tev tūlīt veselu kasti konjaka atnes, tikai pasaki, kā tu sardzei garām tiki?

Vaidelote. Bez problēmām, jo patiesībā es esmu varenā vaidelote!

Princese. Vāu!...

Karaliene. Lai esi sveikta mūsu pilī, varenā vaidelote! Kā varam pakalpot?

Vaidelote. Viss kārtībā, džuses! Es tikai atnācu jūs pabrīdināt. Šurp ar karaspēku dodas likumīgais Burundukijas valdnieks Miķelis Piecpadsmitais, lai gāztu no troņa uzurpatoru un ieņemtu troni, kas viņam pienākas. Tad nu domājiet pašas, kā pareizāk rīkoties.

Karaliene. Kādu uzurpatoru? No kāda troņa? Pēc mana vīra, karaļa, nāves es tagad esmu likumīgā Burundukijas karaliene!

Vaidelote. Neko nezinu – es tikai vēstu to, ko savās viedajās vīzijās redzu. Palieciēt sveikas!

Karaliene. Ei! Bet konjaks?

Vaidelote. Tā bija provokācija: patiesībā es esmu zvērīga atturībniece. (Prom.)

Princese. Ko viņa teica, māmiņ?

Karaliene. Teica, ka nedzerot.

Princese. Jā, to es saprotu, bet kas tas par Miķeli Piecpadsmīto, kurš ar karaspēku dodas šurp? Vai mums draud briesmas?

Karaliene. Laikam jau. Skrien, pasauc padomnieku!

PRINCESE PROM.

10

Padomnieks (uznāk). Esmu Jūsu rīcībā, Majestāte!

Karaliene. Vai tev ir zināms, ka mūsu robežām tuvojas ienaidnieka karaspēks?

Padomnieks. Nē, Jūsu Majestāte. No kurienes jums šāda informācija?

Karaliene. No vaidelotes.

Padomnieks. No vaidelotes?

Karaliene. Jā, viņa bija ieradusies šeit, pārgērbusies par ubadzi, un pastāstīja, ka tuvojas likumīgais Burundukijas valdnieks Miķelis Piecpadsmītais ar karaspēku, lai mani gāztu un ieņemtu troni, kas viņam pienākas.

Padomnieks. Te būs kāds pārpratums, Jūsu Majestāte. Neviens Miķelis Burundukijas tronī nekad nav sēdējis. Nemaz nerunājot par piecpadsmīto. Es pilnībā pārzinu Burundukijas vēsturi, tāpēc varu apgalvot, ka nekādas nelikumības kopš tās dibināšanas nav notikušas. Jūs troni ieguvāt pilnīgi likumīgi pēc sava vīra nāves, tikpat likumīgi troni mantoja jūsu vīrs un visi priekšteči pirms viņa. Ja arī kāds nāk šurp ar karaspēku, tad tas ir viltvārdis, nevis likumīgais Burundukijas valdnieks.

Karaliene. Bet ko darīt?

Padomnieks. Lieciet ģenerālim pastiprināt valsts robežu apsardzi, izsludināt karaspēkam augstāko kaujas gatavību, izziņot rezervistu mobilizāciju un pūst trauksmi karaliskās gvardes kazarmās.

Karaliene. Tad pasauciet ģenerāli. Paldies jums!

Padomnieks. Kalpoju jūsu majestātei! (Prom.)

11

Ģenerālis (uznāk). Jūsu Majestāte! Karaliskās armijas virspavēlnieks un gvardes komadieris ģenerālis Aristīds Neuzvaramais pēc jūsu pavēles ir ieradies!

Karaliene. Satraucoša situācija, ģenerāli. Ir pienākušas ziņas, ka tuvojas ienaidnieka karaspēks. Vajadzētu pastiprināt valsts robežu apsardzi.

Ģenerālis. Pavēli sapratu! Pastiprināt valsts robežu apsardzi! Tiks izpildīts, Jūsu Majestāte!

Karaliene. Jā, un vēl kas...

Ģenerālis. Klausos, Jūsu Majestāte!

Karaliene. Pie reizes vajadzētu izsludināt karaspēkam augstāko kaujas gatavību.

Ģenerālis. Pavēli sapratu! Izsludināt karaspēkam augstāko kaujas gatavību! Tiks izpildīts, Jūsu Majestāte!

Karaliene. Bet tas vēl nav viss.

Ģenerālis. Klausos, Jūsu Majestāte!

Karaliene. Vēl vajadzētu izziņot rezervistu mobilizāciju.

Ģenerālis. Pavēli sapratu! Izziņot rezervistu mobilizāciju! Tiks izpildīts, Jūsu Majestāte!

Karaliene. Un vēl pēdējais.

Ģenerālis. Klausos, Jūsu Majestāte!

Karaliene. Jāpūš trauksme karaliskās gvardes kazarmās.

Ģenerālis. Pavēli sapratu! Pūst trauksmi karaliskās gvardes kazarmās! Tiks izpildīts, Jūsu Majestāte! Viss?

Karaliene. Jā, ģenerāli – pagaidām viss.

Ģenerālis. Atļausiet iet?

Karaliene. Jā, ģenerāli – ejiet!

Ģenerālis. Atļauju sapratu! Eju! (Prom.)

12

Princese (uznāk). Vai ievēroji, māmiņ, cik mūsu ģenerālis ir brašs?

Karaliene. Jā, brašs. Nu un tad?

Princese. Man liekas, ka es esmu viņā samīlējusies.

Karaliene. Samīlējusies?

Princese. Jā. Kā tu domā, vai es varētu ar viņu apprecēties?

Karaliene. Vispār... kāpēc gan ne? Viņš ir pietiekami augstas kārtas. Un, ja zinās, ka viņam gaidāmas kāzas ar troņmantnieci, tad jo cītīgāk aizstāvēs Burundukiju pret viltvārža karaspēku. Un kā ar ģenerāli? Vai arī viņš ir samīlējis tevī?

Princese. Nezinu, māmiņ.

Karaliene. Nu tad paprasi.

Princese. Bet man... kauns...

Karaliene. Nu labi – tad es pati ar viņu parunāšu: valstiski svarīga lieta tomēr. Pasauc viņu!

Princese. Paldies, māmiņ! (Prom.)

13

Ģenerālis (uznāk). Jūsu Majestāte! Karaliskās armijas virspavēlnieks un gvardes komadieris ģenerālis Aristīds Neuzvaramais pēc jūsu pavēles ir ieradies!

Karaliene. Vai drīkstu jums uzdot kādu delikātu jautājumu, ģenerāli?

Ģenerālis. Jūsu Majestāte! Jūs drīkstat visu! Pat uzdot delikātus jautājumus!

Karaliene. Pateicos, ģenerāli. Delikātais jautājums ir šāds: ko jūs domājat par manu meitu, princesi?

Ģenerālis. Jāatzīstas, ka man vēl nav iznācis laika par viņu padomāt! Saprotiet pati: armijas reformas, apgādes jautājumi, jauniesaukto apmācības un tā tālāk. Bet es noteikti pirmajā brīdī par viņu padomāšu!

Karaliene. Tad atļausiet precizēt jautājumu.

Ģenerālis. Protams, Majestāte! Jums ir tiesības pat bez atļaujas precizēt visus jautājumus!

Karaliene. Precizētais jautājums ir šāds: vai jums patīk mana meita?

Ģenerālis. Protams, Majestāte! Kam gan nepatīk jūsu meita? Princese patīk visiem!

Karaliene. Tad vēl precīzāks jautājums, ģenerāli: vai jums princese patīk tik ļoti, ka jūs pat gribētu ar viņu precēties?

Ģenerālis. Protams, Majestāte! Ikvienam jūsu pavalstniekam princese patīk tik ļoti, ka viņš gribētu ar to precēties!

Karaliene. Bet es nejutāju par citiem saviem pavalstniekiem, ģenerāli, es jutāju tieši par jums: vai jums mana meita patīk tik ļoti, ka jūs gribētu ar viņu precēties?

Ģenerālis. Protams, Majestāte! Man jūsu meita patīk tik ļoti, ka esmu gatavs ar viņu precēties kaut tūlīt!

Karaliene. Tad uzskatīsim jautājumu par izlemtu. Tikko saka viltvārdi, tā rīkosim jūsu kāzas. Vai vēlaties tagad kādu brīdi pabūt ar princesi divatā?

Ģenerālis. Protams, Jūsu Majestāte! Kurš gan nevēlas kādu brīdi pabūt ar princesi divatā!

Karaliene. Labi – tad gaidiet viņu šeit!

Ģenerālis. Pavēli sapratu! Gaidu!

KARALIENE PROM.

14

Princese (uznāk). Te es esmu, ģenerāli!

Ģenerālis. Priecājos jūs redzēt, princese!

Princese. Jūs drīkstat mani saukt vienkārši par Anželiku.

Ģenerālis. Pavēli sapratu! Saukšu par Anželiku!

Princese. Un vai arī es drīkstu jūs saukt vienkārši par Aristīdu?

Ģenerālis. Protams, Anželika! Jūs drīkstat mani saukt, kā vien vēlaties! Kaut vai par Aristīdu!

Princese. Māmiņa teica, ka jūs esot manī samīlējies, Aristīd?

Ģenerālis. Tieši tā, Anželika! Samīlējies kā traks! Jūsu dēļ es esmu gatavs uz visu – pat precēties!

Princese. Jāteic, ka es arī esmu jūsos samīlējusies, Aristīd... un arī gatava precēties...

Ģenerālis. Prieks dzirdēt, Anželika! Atļausiet iet gatavoties kāzām?

Princese. Protams, Aristīd.

Ģenerālis. Atļauju sapratu! Eju! (Prom.)

Princese. Ak, Aristīd! (Prom.)

15

UZNĀK MIĶELIS UN AMAZONES.

Hipolite. Lūk, arī Burundukijas robeža.

Antiopa. Tagad tikai atliek to pārkāpt!

Falestra. Pa taisno neiesim – pameklēsim kādas nomaļākas taciņas.

Hipolite. Jā – tas būs taktiski pareizāk.

Antiopa. Nu tad ejam!

Falestra. Vai neesi noguris, Miķeli?

Miķelis. Nē! Esmu gatavs doties tālāk!

Hipolite. Tur kāds tuvojas.

Antiopa. Jā – pat divi.

Falestra. Vai tik nebūs robežsargi?

Hipolite. Diez vai – tuvojas no pretējās puses.

Antiopa. Turklāt divas, nevis divi.

Falestra. Katram gadījumam – sagatavosimies kaujai.

Amazones. Hau!

16

UZSKRIEN SAIMNIECE UN ILZE.

Hipolite. Uz kurieni tad tā jožat, cienītās?

Saimniece. Karalim pakaļ!

Antiopa. Kādam karalim?

Ilze. Miķelim Piecpadsmītajam.

Falestra. Ak tā? Un ko tad gribat no viņa?

Ilze. Bučot!

Hipolite. Nu, pie karaļa bučošanas nemaz tik viegli nevar tikt.

Ilze. Jā, bet viņš pats teica, ka gribot mani nobučot!

Saimniece. Un precēt!

Antiopa. Ei, karali! Vai gribi bučoties?

Miķelis. Ar ko?

Falestra. Te divi sievišķi atskrējuši – saka, ka jūs gribot ar tiem bučoties!

Saimniece. Es ne! Kur tad nu man! Lai Ilzīte bučojas!

Ilze. Te es esmu, Miķeli! Nāc un bučo mani!

Saimniece. Un precī tik nost – es atļauju!

Miķelis. Nē, man tagad nav laika ne bučoties, ne precēties – vedu karaspēku troni atgūt!

Saimniece. Un kur tad ir tas karaspēks?

Hipolite. Tepat jau vien esam.

Amazones. Hau!

Saimniece. Ko? Trīs bābieši ir karaspēks? Nu gan – pat zirgam jāsmejas!

Antiopa. Tad smējies vesela!

Falestra. Bet mums jādodas tālāk.

Miķelis. Uz priekšu!

Amazones. Hau!

MIĶELIS AR AMAZONĒM PROM.

17

Saimniece. Man izskatās, ka tā vaidelote mūs muļķo.

Ilze. Jā, te kaut kas nav kārtībā: nemaz pēc karaļa un karaspēka neizskatās.

Saimniece. Bet varbūt te ir kāda viltība?

Ilze. Jā, viltība gan te var būt.

Saimniece. Lavīsimies viņiem pakaļ pa gabaliņu un paskatīsimies, kas tur tālāk notiks.

Ilze. Lavīsimies, māmiņ!

ABAS PROM.

18

UZNĀK ĢENERĀLIS.

Padomnieks (uznāk). Vai drīkstu ar jums pārņemt pāris vārdus, ģenerāli?

Ģenerālis. Protams, padomniek! Mijiet!

Padomnieks. Vai varat man paskaidrot, kā tas nācās, ka ienaidnieka karaspēks tik ātri pārgāja Burundukijas robežu un ielauzās valstī?

Ģenerālis. Protams, padomniek! Ienaidnieka pusē bija pārspēks!

Padomnieks. Bet karaliene taču jums pavēlēja pastiprināt robežu apsardzi!

Ģenerālis. Tas arī tika izdarīts, padomniek! Ja līdz šim Burundukijas robežu apsargāja viens robežsargs, tad es liku robežsargu skaitu dubultot!

Padomnieks. Jūs gribat teikt, ka viltvārža karaspēkam pretī stājās divi Burundukijas robežsargi?

Ģenerālis. Tieši tā, padomniek!

Padomnieks. Un kā jūs domājat rīkoties tālāk?

Ģenerālis. Pēc nāves visiem kritušajiem robežsargiem piešķirt Burundukijas varoņa goda nosaukumu!

Padomnieks. Vai jūs domājat, ka tas apturēs ienaidnieka karaspēka tālāku virzīšanos?

Ģenerālis. Tieši tā padomniek! Tas paaugstinās pārējā karaspēka kaujas spējas!

Padomnieks. Lai nu tā būtu, ģenerāli.

Ģenerālis. Pateicos par novēlējumu padomniek! (Prom.)

Padomnieks. Nav par ko.

19

UZNĀK KARALIENE.

Padomnieks. Jūsu Majestāte! Ir ienākusi ziņa, ka viltvārdis Miķelis Piecpadsmitais ar karaspēku pirms brīža esot šķērsojis valsts robežu.

Karaliene. Ak dievs! Ko tagad darīt?

Padomnieks. Manuprāt, vajadzētu likt nocirst ģenerālim galvu.

Karaliene. Bet tas nav iespējams, padomniek: ģenerālis ir princeses līgavainis.

Padomnieks. Piedošanu – nezināju. Tādā gadījumā lieciet nocirst galvu premjerministram.

Karaliene. Kāpēc premjerministram?

Padomnieks. Nu... viņš tomēr ir atbildīgs par visu, kas notiek valstī.

Karaliene. Vai jūs domājat, ka ar to būs līdzēts?

Padomnieks. Protams, Jūsu Majestāte. Katra nocirsta galva vairo pārējo jūsu pavalstnieku drosmi un vēlēšanos sakaut ienaidnieku.

Karaliene. Bet kā valdība iztiks bez premjerministra?

Padomnieks. Ar jūsu atļauju, es pagaidām varētu uzņemties arī premjerministra pienākumus.

Karaliene. Nu labi, padomniek. Tad pasauciet bendi.

Padomnieks. Kalpoju Jūsu Majestātei! (Prom.)

20

Bende (uznāk). Esmu šeit, Jūsu Majestāte!

Karaliene. Redzi, kas par lietu: ir radusies vajadzība nocirst galvu.

Bende. Es taču teicu, karalien, ka šī diena vēl nav beigusies: ja labi pameklē tad vienmēr var atrast kādu, kam galva nocērtama.

Karaliene. Šoreiz runa ir par premjerministra galvu.

Bende. Tiks izdarīts, Jūsu Majestāte! Ja premjerministra, tad premjerministra. Man ir pilnīgi vienalga, kam galvu cirst: varu premjerministram, varu klaidonim – visas ir vienlīdz apaļas un vienlīdz labi ieripo grozā. Vai pavēlēsiet nocirst svinīgi vai arī tāpat vien?

Karaliene. Un kā tas būtu – svinīgi?

Bende. Nu, ja svinīgi, tad ešafots tiek daiļi izpušķots un pirms galvas nociršanas valsts augstākās amatpersonas teic runas, kurās vainīgais tiek atmaskots un viņa noziegumi sīki aprakstīti. Pēc tam turpat uz ešafota pils pašdarbības kolektīvi uzstājas: dzied kori, vokālie ansambļi, deju deju kolektīvi, teātris izrāda kādu gadījumam piemērotu skeču un daiļlasītāji skandē patriotiskus dzejoļus, bet pēc galvas nociršanas tautai tiek galdi klāti ar daždažādiem ēdieniem un dzērieniem un notiek dejas karaliskā pūtēju orķestra pavadībā. To visu noslēdz ugunošana un svinīga nocirstās galvas uzspaušana uz mieta valsts centrālajā laukumā.

Karaliene. Nē, nē – tad svinīgi nevajag: cērt tāpat vien.

Bende. Jūsu vīrs, nelaiķis karalis – lai viņam vieglas smiltis – gan parasti izvēlējās svinīgo nociršanu, it sevišķi tādos gadījumos, kad nāves sods tika izpildīts augstiem valsts ierēdņiem. Vai tad neatceraties, Jūsu Majestāte?

Karaliene. Es nāves sodus nekad neskatījos.

Bende. Žēl. Tas ir tik skaisti! Daudz vairāk mākslas, nekā mākslā pašā.

Karaliene. Vienalga! Ej un nocērt tāpat vien!

Bende. Kā pavēlat! (Prom.)

21

UZNĀK MIĶELIS AR AMAZONĒM.

Hipolite. Nu, lūk: tur laikam beidzot arī uzurpatora karaspēks nāk!

Miķelis. Šausmas, cik viņu ir daudz!

Antiopa. Nekas – ir arī lielāki karaspēki redzēti.

Falestra. Jā, meitenes: kad pērn pret etruskiem karā gājām...

Hipolite. Un divus gadus atpakaļ pret persiešiem – ziloņu vien bija pāris tūkstoši!

Antiopa. Labi – tagad nav laika ieslīgst nostalgiskās atmiņās.

Falestra. Nebaidies, karali: jāmirst ir tikai vienreiz.

Miķelis. Tātad mēs tagad dosimies mirt?

Hipolite. Mēs dosimies cīnīties! Bet uzvarēt vai mirt – to nekad iepriekš nevar zināt.

Antiopa. Un tieši tas jau karā arī ir tas aizraujošākais!

Falestra. Patiešām – būtu taču garlaicīgi, ja kaujas iznākums jau iepriekš būtu zināms.

Hipolite. Tāpēc ved mūs, karali, un nerausties!

Miķelis. Es neraustos!

Antiopa. Uzvarēt vai mirt!

Miķelis. Uz priekšu!

Falestra. Uz priekšu ne! Labāk aplenksim viņus.

Hipolite. Jā, tā būs taktiski pareizāk!

Miķelis. No kuras puses lenksim?

Antiopa. Apiesim viņu kreiso flangu!

Falestra. Laba doma!

Miķelis. Nu tad: uz la-bo! Apriet ienaidnieka kreiso flangu!

Amazones. Hau!

MIĶELIS AR AMAZONĒM PROM.

22

UZNĀK SAIMNIECE UN ILZE.

Saimniece. Ū, kas tur to ļaužu...

Ilze. Un visi ar zobeniem rokās...

Saimniece. Nāk tieši uz šejieni! Laižamies!

Ilze. Pagaidi – apstājās!

Saimniece. Patiešām – griežas uz riņķi.

Ilze. Kas tur īsti notiek?

Saimniece. Ja mēs ielīstu tur tajos krūmos, tad redzētu.

Ilze. Labi, māmiņ: līdīsim krūmos!

Saimniece. Bet uzmanīgi – lai mūs nepamana.

ABAS PROM.

UZNĀK KARALIENE.

Bende (uznāk ar grozu). Jūsu Majestāte! Rīkojums izpildīts! Vai vēlaties apskatīt premjerministra galvu?

Karaliene. Nē, nē – nes to prom!

Bende. Nelaiķis karalis, lai miers viņa pīšļiem, gan mēdza apskatīt visas nocirstās galvas. Dažas viņš nolika savā kabinetā uz galda un vaļas brīžos ar tām aprunājās. Stāsta, ka reizēm karalis pat esot dzirdējis tās atbildam.

Karaliene. Nemaz nenojautu, ka manam vīram bija šādas novirzes.

Bende. Tās nav novirzes, karalien: tās ir īpašas spējas.

Karaliene. Tad vari nolikt šo galvu uz karaļa kapa. Varbūt viņam šādas spējas ir saglabājušās arī pēc nāves. Lai tad nu abi aprunājas. (Prom.)

Bende. Kā pavēlat, Jūsu Majestāte! (Prom.)

UZNĀK ĢENERĀLIS.

Padomnieks (uznāk). Es atvainojos, ģenerāli!

Ģenerālis. Es piedodu, padomniek!

Padomnieks. Gribēju jums šo to pajautāt: vai pamanījāt, ka viltvārža karaspēks arī mūsu regulāro armiju sakāva, kas turklāt vēl bija pastiprināta ar rezervistiem?

Ģenerālis. Protams, ka pamanīju! Es pats personiski vadīju šo kauju!

Padomnieks. Un kā jums izdevās to zaudēt? Šoreiz taču skaitliskais pārspēks bija mūsu pusē. Turklāt – vismaz simtkārtīgs.

Ģenerālis. Tieši šobrīd es dodos analizēt kaujas norisi. Kad būšu to izdarījis, varēšu detalizēti atskaitīties par zaudējuma iemesliem. Vai jums ir vēl kādi jautājumi, padomniek?

Padomnieks. Jā, ģenerāli. Ko jūs darīsiet pēc tam kad būsit izanalizējis kaujas norisi un detalizēti atskaitīties par zaudējuma iemesliem? Iesniegsiet viltvārdim padošanās rakstu? Jo karaspēka mums taču vairs nav.

Ģenerālis. Toties mums vēl ir karaliskā gvarde! Es pats personiski stāšos tās priekšgalā!

Padomnieks. Iespējams, ka pareizāk būtu stāties pakaļgalā.

Ģenerālis. Kā jūs to domājat, padomniek?

Padomnieks. Tā bija asprātība, ģenerāli.

ĢENERĀLIS SMEJAS.

Padomnieks. Par ko jūs smejaties?

Ģenerālis. Jūs taču teicāt, ka tā bija asprātība.

Padomnieks. Piedodiet, ģenerāli – pārteicos.

Ģenerālis. Nekas – kam negadās. (Prom.)

25

UZNĀK KARALIENE.

Padomnieks. Jūsu Majestāte! Vai ģenerālis vēl arvien ir princeses līgavainis?

Karaliene. Jā, padomniek.

Padomnieks. Žēl. Citādi es vēlreiz ieteiktu nocirst viņam galvu.

Karaliene. Par ko?

Padomnieks. Kaut vai par to, ka viltvārža karaspēks ir sakāvis Burundukijas regulāro armiju.

Karaliene. Ak dievs! Un ko tad lai tagad dara?

Padomnieks. Kādam galva noteikti ir jānocērt.

Karaliene. Kuram tad?

Padomnieks. Es ieteiktu nocirst galvu pils sētniekam.

Karaliene. Bet par ko tad sētniekam?

Padomnieks. Jo bezjēdzīgāks lēmums, jo lielāka iespēja, ka tas var palīdzēt kritiskā situācijā.

Karaliene. Nu labi, padomniek. Ja jūs tā iesakāt... tad pasauciet bendi!

Padomnieks. Kalpoju Jūsu Majestātei! (Prom.)

26

Bende (uznāk). Esmu Jūsu rīcībā, Majestāte!

Karaliene. Vajadzētu nocirst vēl vienu galvu.

Bende. Visu cieņu, Jūsu Majestāte! Divas galvas vienā dienā – to pat nelaiķis karalis – lai viņa vieglas smiltis – reti kad atļāvās. Un kuram tad šoreiz galva būtu cērtama?

Karaliene. Pils sētniekam.

Bende. Novatorisks lēmums, karalien: šis būs pirmais sētnieks Burundukijas vēsturē, kam tiks nocirsta galva. Lai gan, ņemot vērā to, kā reizēm izskatās ielas, ne vienam vien jau sen vajadzēja. Vai pavēlēsiet nāves sodu izpildīt svinīgi?

Karaliene. Baidos, ka tas nebūs iespējams, jo valsts centrālajā laukumā tūlīt sāksies izšķirošā kauja starp Burundukijas karalisko gvardi un viltvārža karaspēku.

Bende. Labi, Jūsu Majestāte: tad nocirtīšu sētniekam to galvu tāpat vien. (Prom.)

KARALIENE PROM.

27

UZNĀK MIĶELIS AR AMAZONĒM.

Hipolite. Lūk, arī tava pils, karali!

Miķelis. Skaista gan.

Antiopa. Izskatās, ka uzurpators ir nolēmis cīnīties līdz pēdējam.

Falestra. Jā, kaut kādi cilvēciņi krāsainos mundierīšos, zobentiņus vicinādami, soļo šurp.

Hipolite. Nu tad – uz priekšu!

Antiopa. Cerēsim, ka šī būs pēdējā kauja šodien, jo man jau gribas ēst.

Falestra. Varu iedomāties, kādi gardumi pils virtuvē gaida...

Hipolite. Lai šī doma mūs stiprina gaidāmajā kaujā!

Antiopa. Iekļūt pils virtuvē vai mirt!

Falestra. Ved mūs karali!

Miķelis. Pa taisno vai aplenksim?

Hipolite. Labāk aplenksim – tā būs taktiski pareizāk.

Amazones. Hau!

MIĶELIS AR AMAZONĒM PROM.

28

UZNĀK KARALIENE.

Bende (uznāk ar grozu). Jūsu Majestāte! Rīkojums izpildīts! Vai vēlaties aplūkot galvu?

Karaliene. Nē! Es taču jau iepriekšējā reizē teicu, ka nevēlos!

Bende. Tas bija iepriekšējā reizē, karalien. Premjerministra galvu jūs nevēlējāties aplūkot, bet sētnieka galvu varbūt vēlaties?

Karaliene. Nē, nevēlos!

Bende. Tad pavēlēsiet to nolikt uz karaļa kapa?

Karaliene. Vari nolikt arī sev uz rakstāmgalda un pamēģināt ar to sarunāties!

Bende. Kā pavēlat, Jūsu Majestāte! (Prom.)

29

UZNĀK ĢENERĀLIS AR AMAZONĒM.

Ģenerālis. Jūsu Majestāte! Atļausiet atvadīties?

Karaliene. Ko tas nozīmē, ģenerāli: jūs esat pārgājis ienaidnieka pusē?

Ģenerālis. Nē, Jūsu Majestāte: es esmu sagūstīts!

Hipolite. Neņemiet ļaunā, karalien, bet tā nu tas ir: jūsu karaliskā gvarde ir sakauta un tās komandieris saņemts gūstā.

Antiopa. Tāds darbs, tā sacīt.

Falestra. Nekā personiska.

30

Padomnieks (uznāk). Piedodiet, ka iejaucos, cienītās, bet es neieteiktu jums ģenerāli: kara lietās viņš ir pilnīgs nejēga.

Hipolite. Bet mums jau viņš nav vajadzīgs karošanai.

Antiopa. Jā, karot mēs pašas protam.

Falestra. Ceru, ka jums bija iespēja par to pārliecināties.

Padomnieks. Jā, protams, protams! Bet kam tad jums vajadzīgs ģenerālis?

Hipolite. Nu, ziniet, padomniek: šāds jautājums neatbilst labai diplomātijas praksei.

Padomnieks. Piedošanu, cienītās.

Karaliene. Tad ardievu, ģenerāli! Vēlu veiksmi! Nu jau laikam vairs ne kaujas laukā...

Ģenerālis. Ardievu, Jūsu Majestāte!

Amazones. Hau!

ĢENERĀLIS AR AMAZONĒM PROM.

31

Karaliene. Un ko tagad, padomniek?

Padomnieks. Tagad mums atliek tikai svinīgi sagaidīt jauno karali Miķeli Piecpadsmīto un parakstīt bezierunu kapitulācijas aktu.

Karaliene. Varbūt labāk likt, lai bende mums abiem nocērt galvas?

Padomnieks. Jums šeit vairs nav teikšanas, karalien: viss uzvarētāja varā.

Karaliene. Nu, ja tā – tad sagaidīsim viņu.

32

Miķelis (uznāk). Labdien!

Karaliene. Labdien, Jūsu Majestāte!

Miķelis (Padomniekam). Vai jūs esat tas uzurpators?

Padomnieks. Nē, Jūsu Majestāte: es esmu karalienes padomnieks un Burundukijas premjerministra vietas izpildītājs.

Miķelis. Bet kur tad uzurpators?

33

Vaidelote (uznāk). Atmetiet kādu piecīti konjaciņam! Atmetiet kādu piecīti konjaciņam!

Visi. Te būs, labo sieviņ!

Vaidelote. Ko tad visi pēkšņi tik devīgi kļuvuši?

Karaliene. Mēs taču zinām, ka patiesībā tu esi varenā vaidelote!

Vaidelote. Cik neinteresanti. Nu labi – tad aizvāciet savus piecīšus un klausieties: ir noticis neliels misēklis. Es savās viedajās vīzijās nedaudz saputroju valstis.

Pārējie. Kā?

Vaidelote. Redziet, kas par lietu: uzurpators ir meklējams nevis šeit, bet gan kaimiņu karaļvalstī.

Miķelis. Kaimiņu karaļvalstī?

Vaidelote. Jā. Precizējot savas viedās vīzijas, es secināju, ka tieši kaimiņvalstī, nevis šeit, pirms daudziem gadiem galma apvērsuma laikā ticis nogalināts tavs tēvs Miķelis Četrpadsmitais un viņa vietā troni nelikumīgi sagrābis tava tēva brālis Žanis, kurš tad tur arī valdīja kā Žanis Vienīgais. Pirms pāris dienām Žanis nomira briesmīgās mokās – laikam tika noindēts – un tagad visi tur meklē tevi, lai lūgtu ieņemt troni kā likumīgam likumīgā karaļa pēctecim un turpmāk valdīt ar Miķeļa Piecpadsmitā vārdu.

Miķelis. Un kā tad sauc to kaimiņu karaļvalstī?

Vaidelote. Burundakija.

Miķelis. Burundakija? Un šī te ir Burundukija?

Vaidelote. Tieši tā!

Miķelis. Tātad nosaukumā atšķiras tikai viens burts?

Vaidelote. Lūk, lūk! Tāpēc arī sanāca šis nelielais misēklis.

Miķelis. Bet kā tad varēja gadīties divas karaļvalstis ar tik līdzīgiem nosaukumiem?

Vaidelote. To manas viedās vīzijas nerāda.

Padomnieks. Redziet... abas karaļvalstis sensenos laikos izveidojās no kādas cilts, kuras totēma dzīvnieks bija burunduks. Taču puse no cilts uzskatīja, ka pareizi ir šo dzīvnieku saukt par burundaku, nevis par burunduku. Tieši tāpēc arī radās divas valstis, nevis viena: ļaudis nespēja vienoties par nosaukumu, sanīdās savās starpā, sākās pilsoņu karš, un dzīvi palikušie pēc tā izveidoja divas valstis: Burundukiju un Burundakiju.

Miķelis. Kaut kā stulbi sanāca.

Vaidelote. Stulbi? Manuprāt, ir iznācis labāk, nekā varēji iedomāties: tu tagad esi nevis vienas, bet divu valstu karalis: Burundukiju esi iekarojis, bet Burundakijas tronis tev oficiāli pienākas. Tiešām nesaprotu, kas tur stulbs?

Miķelis. Bet šeit es esmu okupants. Un tauta agri vai vēlu var sacelties un gāzt mani no troņa.

Padomnieks. Atļausiet tādā gadījumā ko ieteikt, Jūsu Majestāte. Kapitulācijas akts vēl nav parakstīts, līdz ar to mēs mierīgi varam uzskatīt, ka Burundukiju jūs neesat iekarojis. Pieņemsim, ka šis asiņainais slaktiņš, ko jūsu amazones sarīkoja, ir bijis vienkārši tāds kā ekstrēma sporta mačs: teiksim, bruņinieku turnīrs, gladiatoru

cīņas vai kaut kas tamlīdzīgs. Tad iznāks, ka esat šeit ieradies draudzīgā vizītē kā kaimiņu karaļvalsts galva, lai noskatītos draudzības maču starp Burundukijas un Burundakijas karaspēkiem, bet, kā jau zināms: draudzības mačos vienmēr uzvar draudzība.

Vaidelote. Miķeli, neļauj sevi apčakarēt: divas karaļvalstis tomēr ir vairāk nekā viena.

Padomnieks. Bet es jau arī negrāšos nevienu apčakarēt. Jo vēl mēs varam pieņemt, ka šis draudzības mačs ir ticis sarīkots par godu Burundakijas karaļa Miķeļa Piecpadsmīta un Burundukijas princeses Anželīkas saderināšanās svinībām.

Karaliene. Patiešām! Ģenerāli taču savāca Amazones! Bet vai princese gribēs precēties ar Miķeli?

Padomnieks. Piedošānu, karalien, bet princesēm šādus jautājumus nemēdz uzdot. Ja Miķelis Piecpadsmītais piekrīt...

Miķelis. Nav problēmu.

Padomnieks. Tad es pats viņu atvedīšu šurp un pa ceļam sagatavošu gaidāmajam pasākumam.

Karaliene. Jā, padomniek – tikai, lūdzu: saudzīgi.

Padomnieks. Saudzīgāku cilvēku par mani vēl pasaule nav redzējusi! (Prom.)

34

Vaidelote. Labi – es lasos, jo redzu, ka man te vairs nav, ko darīt. Iešu kur citur diedelēt piecīti konjaciņam. Tikai neaizmirstiet uzaicināt uz kāzām!

Karaliene un Miķelis. Būsi laipni gaidīta, diženā vaidelote!

VAIDELOTE PROM.

35

UZNĀK PADOMNIEKS AR PRINCESI.

Princese. Māmiņ!... Es vairs negribu precēties ar ģenerāli!... Padomnieks man izstāstīja, kāds viņš patiesībā ir cūka!...

Karaliene. Neraudi, meitiņ – neraudi! Paskaties: te mums ir Burundakijas karalis Miķelis Piecpadsmītais. Varēsi apprecēt viņu.

Princese. Jā? Miķelis Piecpadsmītais? Tas pats, kurš nāca šurp ar karaspēku?

Karaliene. Nu ja – izrādījās, ka viņš nāk šurp ar karaspēku tikai tāpēc, ka grib tevi precēt!

Princese. Jā? Viņš mani tik ļoti mīl, ka pat ar karaspēku nāca man pakal?

Padomnieks. Jā, princese! Viņš jūs mīl tik neprātīgi, ka pa ceļam nogalināja visus, kas stājās viņam pretī!

Princese. O! Miķeli! Tik neprātīgi mani vēl neviens nav mīlējis!

Miķelis. Un kā ir ar jūsu jūtām pret mani, cienītā princese?

Princese. Varat mani saukt vienkārši par Anželiku. Nu... ja manu mīlu dodas iekarot vesels karaspēks... tad jūtos uzveikta! Nāc, Miķeli! Preci mani, un dzīvosim laimīgi!

36

UZSKRIEN SAIMNIECE UN ILZE.

Saimniece. Paga, paga – manai Ilzītei ir priekšroka uz Miķeļa precēšanu!

Ilze. Jā, un uz bučošanu arī!

Karaliene. Kas tās tādas?

Miķelis. Ak... neliela jaunības kļūda...

Ilze. Kāda kļūda, ja tu pats teici, ka gribi mani bučot?!

Saimniece. Jā – un precēt!

Miķelis. Un kādu atbildi es saņēmu?

Saimniece. Nu... jā... bet tad es vēl nezināju, ka tu patiesībā esi karalis...

Ilze. Es arī nezināju! Vajadzēja uzreiz pateikt, nevis izlikties par parastu Miķeli!

Miķelis. Karali gan vajadzētu pazīt arī vienkāršās kalpa zēna drēbēs! Ejam, Anželika: es vēlos ar tevi pabūt divatā!

Princese. Es arī!

ABI PROM.

37

Ilze. Tā! Tie divi tagad aizgāja bučoties!

Saimniece. Tad mēs tiekam atšūtas?

Ilze. Un man jāpaliek bez precēšanās un bučošanās?

Karaliene. Padomniek, pasauciet bendi!

Padomnieks. Kalpoju Jūsu Majestātei! (Prom.)

38

Saimniece. Ko? Kāpēc bendi?

Ilze. Vai tikai par to, ka gribu bučoties un precēties, man tagad nocirtīs galvu?

Karaliene. Nē taču! Bende mums ir neprecēts. Jums ļoti piemērota kandidatūra. Un arī viņam apprecēšanās nāks tikai labu: būs arī kas cits, par ko padomāt – ne tikai par galvu ciršanu.

Saimniece. O! Būt par bendes sievasmāti – tas skan iespaidīgi.

Ilze. Un bendes sieva – tas skan pat draudīgi! Kur viņš ir? Tūlīt pat gribu ar bendi bučoties un precēties!

39

UZNĀK BENDE.

Bende. Es esmu šeit, Jūsu Majestātei! Un gatavs cirst nākamo galvu!

Karaliene. Šoreiz ar galvu ciršanu cauri netiksi – nāksies apprecēties!

Bende. Apprecēties? Piedodiet, Jūsu Majestātei, bet es nepratīšu – nekad mūžā vēl neesmu precējies!

Saimniece. Nekas, znotiņ: es pamācīšu – nav nekas sarežģīts!

Bende. Un ar ko tad man jāprecas?

Ilze. Ar mani! Nāc – vispirms pabučosimies!

Bende. Piedodiet... bet es kā valsts amatpersona nedrīkstu bučoties pirms kāzām, turklāt vēl ar jaunkundzi, kurai pat vārdu nezinu: tas var kaitēt manam prestižam un valsts tēlam!

Saimniece. Viņu sauc Ilzīte!

Bende. Bet mani – Maigonis. Nāciet – es jums parādīšu savus moku rīkus un nocirsto galvu kolekciju!

Ilze. O, Maigoni! Tam vajadzētu būt satraucoši! Ejam!

BENDE, ILZE UN SAIMNIECE PROM.

40

UZNĀK PADOMNIEKS.

Karaliene. Nu, padomniek? Un ko mēs tagad darīsim?

Padomnieks. Ziniet, ko, karalien: ja jau visi precas, tad varbūt apprecēsimies arī mēs?

Karaliene. Tas ir padoms vai bildinājums, padomniek?

Padomnieks. Varat mani saukt par Eduardu, Jūsu Majestāte. Vai par Eģiku.

Karaliene. Nu, ja tā, tad sauciet mani par Kristīni. Vai par Kikiju.

Padomnieks. Un kā ar precēšanos?

Karaliene. Teikšu, kā ir, Eģik: būt vienkārši sievai ir daudz patīkamāk, nekā būt karalienei. Es pieņemu jūsu bildinājumu un pēc kāzām visu valdīšanu pilnībā nodošu jauno rokās. Bet tu viņiem palīdzēsi ar gudriem padomiem.

Padomnieks. Protams, Kikij.

BEIGAS

2015